

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepanec

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej
na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 16 kwietnia 2024 r.
w związku z wnioskiem Instytutu Pamięci Narodowej Oddziałowej Komisji Ścigania
Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w S. z dnia 11 grudnia 2023 r., sygn. akt
[...] o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej X. Y. sędziego
Naczelnego Sądu Administracyjnego w stanie spoczynku

postanowił:

**na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 ustawy z dnia
27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (dalej:
u.s.p.), stwierdzić swoją niewłaściwość i sprawę przekazać
Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie jako
właściwemu do rozpoznania wniosku Instytutu Pamięci
Narodowej Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko
Narodowi Polskiemu w S. z dnia 11 grudnia 2023 r., sygn. akt [...] o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej X. Y. sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego w stanie spoczynku.**

UZASADNIENIE

W dniu 11 grudnia 2023 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek Instytutu
Pamięci Narodowej Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi

Polskiemu w S., zarejestrowany pod sygn. akt I ZI 84/23 o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej X. Y. sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego w stanie spoczynku wobec dostatecznie uzasadnionego podejrzenia dopuszczenia się przez wymienionego czynu art. 189 § 2 k.k. w zb. z art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz.U. 2023, poz. 102 t.j., dalej jako: ustawa o IPN).

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zgodnie z treścią przepisu art. 49 § 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2492, dalej: p.u.s.a.) w sprawach nieuregulowanych w ustawie, do Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz do sędziów, urzędników i pracowników tego Sądu, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące Sądu Najwyższego, a w zakresie w nich nieuregulowanym - przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych. Określone w tych przepisach uprawnienia Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przysługują Prezesowi Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Z uwagi na fakt, że postępowanie w przedmiocie wydania uchwały zezwalającej na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej nie zostało uregulowane w ustawie wyznaczającej ustrojowe ramy funkcjonowania sądów administracyjnych, zgodnie z przywołanym wyżej art. 49 § 1 p.u.s.a., należy w tym zakresie odpowiednio stosować przepisy u.s.p. Nadto, zawarte w art. 49 § 1 p.u.s.a. odesłanie, co do sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego, do odpowiedniego stosowania przepisów ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym, należy stosować, jeśli chodzi o ustalenie sądu właściwego do rozpoznania wniosków oskarżycieli o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziów wojewódzkich sądów administracyjnych oraz sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z uwzględnieniem treści art. 9 p.u.s.a., który określa, iż to Naczelny Sąd Administracyjny, jest właściwym sądem dyscyplinarnym dla tych sędziów.

W orzecznictwie, jak i w doktrynie przyjmowano, że sądem właściwym do rozpoznania wniosków oskarżycieli o zezwolenie na pociągnięcie do

odpowiedzialności karnej sędziów tych sądów jest Naczelny Sąd Administracyjny, działający jako sąd dyscyplinarny w pierwszej instancji w składzie trzech sędziów, a w drugiej instancji w składzie siedmiu sędziów (por. W. Kozielowicz, Odpowiedzialność dyscyplinarna sędziów. Komentarz, Warszawa 2005, s. 207, J. Chromicki, Orzecznictwo Naczelnego Sądu Administracyjnego w sprawach dyscyplinarnych sędziów sądów administracyjnych, Zeszyty Naczelnego Sądu Administracyjnego, 2010, nr 5 – 6, s. 59 – 76, P. Balic, Właściwość sądu w przedmiocie wydania uchwały zezwalającej na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego. Glosa aprobuująca do postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 2021 r., sygn. akt I DI 16/21, Wojskowy Przegląd Prawniczy, 2021, nr 3, s. 91 – 97, postanowienie Sądu Najwyższego - Sądu Dyscyplinarnego z dnia 22 maja 2003 r., sygn. akt SNO 35/03, uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 listopada 2018 r., sygn. akt D 2/23, uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 lutego 2021 r., sygn. akt D 6/19, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2023 r., sygn. akt I ZI 11/23).

To stanowisko, podzielane przez Sąd Najwyższy w składzie orzekającym w niniejszej sprawie, jako podstawę przyjmuje założenie, iż tryb postępowania w zakresie zezwolenia na pociągnięcie sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego do odpowiedzialności karnej regulują przepisy art. 80 u.s.p. w zw. z art. 10 § 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (dalej: u.SN) w zw. art. 49 § 1 p.u.s.a.

Z powyższych przyczyn Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.

[M. T.]

[ms]

